

یکشنبه-۷ تیر ۱۴۰۵-سال دوازدهم-شماره ۲۵۲

۲ راهبردی پژوهش

اسکلت نادر ترین پستاندار دریایی جهان دیجیتالی شد

اسکلت نادر ترین پستاندار دریایی جهان با تصویربرداری دیجیتالی حفظ شد. به گزارش اقتصادسر آمد، دانشمندان با هدف کمک به تحقیقات علمی و تلاش‌های حفاظتی، بازسازی دیجیتالی نادرترین پستاندار دریایی جهان را انجام داده‌اند؛ گونه‌ای که جمعیت آن در طبیعت در آستانه انقراض قرار گرفته است.

بنابر گزارش ایسنا به نقل از گاردین، در این پروژه، اسکلت یک واکیتای ماده (Vaquita) نوعی گرازماهی کوچک که تنها در بخش شمالی خلیج کالیفرنای مکزیک یافت می‌شود با استفاده از ترکیبی از تصویربرداری پزشکی، اسکن‌های میکروسو سی تی (Micro-CT) با وضوح فوق‌العاده بالا و عکاسی دیجیتالی شد.

پژوهشگران این تصاویر را به صورت رایگان در اینترنت منتشر کرده‌اند تا دانشمندان سراسر جهان بتوانند بدون به خطر انداختن نمونه‌های فیزیکی نادر و شکننده، این اسکلت کامل را مطالعه کنند. تصویر می‌شود تنها تعداد اندکی از چنین اسکلت‌های کاملی در جهان وجود داشته باشد.

جیمی کتاب، نویسنده اصلی این مطالعه و پژوهشگر دکتری در دانشگاه آتلانتیک فلوریدا، می‌گوید: ما می‌خواهیم بر حفاظت از واکیتا و افزایش آگاهی عمومی درباره آن تأثیر بگذاریم، اما در نهایت هدف اصلی، ایجاد مجموعه داده‌های دسترسی آزاد برای تنوع زیستی است.

یک شبکه کامل از اطلاعات وجود دارد که می‌تواند برای مطالعه تنوع زیستی، حفاظت از گونه‌ها و تکامل به اشتراک گذاشته شود. از یک مجموعه داده واحد، دستاوردهای بسیار زیادی می‌تواند حاصل شود. یک سرشماری در سال ۱۹۹۷ نشان داد که حدود ۱۰۰ واکیتا در طبیعت زندگی می‌کنند. اما امروزه برآوردهای صندوق جهانی طبیعت (WWF) نشان می‌دهد که تنها بین هفت تا ۱۰ فرد از این گونه باقی مانده‌اند و همین موضوع واکیتا را به نادرترین پستاندار دریایی جهان تبدیل کرده است. کاهش جمعیت این گونه عمدتاً به دلیل گرفتار شدن ناخواسته در تورهای مورد استفاده در ماهیگیری‌های غیرقانونی است.

پایه این پژوهش، یک اسکلت کامل ماده بود که در سال ۱۹۶۷ جمع‌آوری شده بود. هزاران پرش تصویری حاصل از این اسکن‌ها سپس کنار هم قرار گرفتند تا مدل‌های سه‌بعدی از تمام استخوان‌های اسکلت ساخته شوند. این فناوری‌ها به پژوهشگران اجازه دادند مدلی بسیار دقیق تولید کنند؛ از نمای کلی اسکلت گرفته تا جزئی‌ترین ساختارهای میکروسکوپی استخوان‌ها.

از آنجا که اسکلت‌های واکیتا بسیار کمیاب هستند، دسترسی به آن‌ها محدود است. کتاب می‌گوید این تصاویر می‌توانند برای ساخت نسخه‌های دقیق و سه‌بعدی جهت نمایش در موزه‌ها و کلاس‌های درس مورد استفاده قرار گیرند و افراد بیشتری را با این گونه آشنا کنند.

پیشرفت فناوری‌های تصویربرداری در دهه گذشته باعث شده تلاش‌ها برای دیجیتالی‌سازی مجموعه‌های موزه‌ای افزایش یابد.

گونه واکیتا نخستین بار در سال ۱۹۵۸ به عنوان یک گونه مستقل شناسایی شد. این جانور که طول آن به حدود ۱.۵ متر می‌رسد، کوچک‌ترین عضو خانواده نهنگ‌ها، ماهی‌ها و گر ازماهی‌ها محسوب می‌شود و با لکه‌های تیره‌رنگ اطراف چشم‌ها و دهانش شناخته می‌شود.

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۱۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابررای شماره ۴۶۰۰۴۶۰۲۰۲۶۰۰۱۴۰۵۶۰۳۰۲۰۲۶۰۰۱۴۰۵۰۳/۱۳ مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۱۳ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی سقفر در واحد ثبتی اداره ثبت اسناد واملاک شمال افغانستان تصرفات مالکانه بااعمار و املاک شمال افغانستان با توجه به تقاضاهمه ارائه شده وسندتاد سناسنامه ۱۲۱۴۸ و کدمیله شماره ۱۲۷۵۱۲۷۵۱۲/۱۲۸۷۱ تسلسل نسبت به ششداگ قسمتی از یکباب مغازه به مساحت ۰۰۴/۰۴هکتیر مربع که به ششداگ یک پلاک ۱۱/۸ ۱۵۰۱۱/۸ تشکیل یکباب مغازه ارائه است پلاک شماره ۱۱/۸ ۱۵۰۱۱/۸ اصلی واقع در بخش اداره ثبت اسناد واملاک شمال افغانستان با توجه به تقاضاهمه ارائه شده وسندتاد سناسنامه طبق سیستم جامع املاک مالک رسمی زهرا بیکم پهلوانی زناد خواجگانی به موجب سند شماره ۲۰۷۹۱ مورخ ۱۳۸۸/۰۶/۰۵ دفتر خانه ۲۴ افغانستان که مورد درخواست مع الواسطه به موجب قولنامه عادی به متقاضی واگذار شده . لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که استخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می توانند تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض ،دادخواست خود را به مراجع قضای تقدیم نمایند.بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۳/۱۳ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۴/۰۷

شناسه آگهی: ۲۲۰۱۵۲۰۲۲ حسینی زمانی علویچه رئیس ثبت اسناد واملاک

سید گروه راهبردی –مرتضی فاختری – در پهنه نیلگون و پر رمز و راز دریاها، جایی که امواج پیوسته در حال نقش بستن بر کرانه‌های ناشناخته‌اند و اعماق آن مملو از شگفتی‌هایی است که هنوز از دیدار انسان پنهان مانده، مدیریت این زیست‌بوم عظیم همواره با چالش‌ی بنیادین روبرو بوده است؛ چالش میان جسارت برای بهره‌برداری و احتیاط برای حفاظت. در این میان، اصلی که چو نان نوری فرا راه سیاست‌گذاران و مجریان قرار می‌گیرد، چیزی نیست جز تکیه بر استوارترین ستون ممکن یعنی بهترین اطلاعات علمی موجود. این اصل که در ادبیات مدیریت دریایی با عنوان «بهترین داده‌های علمی در دسترس» شناخته می‌شود، صرفاً یک شعار آرمان‌خواهانه یا توصیه‌ای اخلاقی محسوب نمی‌شود، بلکه عصاره خرد جمعی جوامع علمی و اجرایی است که در طول دهه‌ها تجربه تلخ و شیرین مدیریت بر منابع خدادادی دریا، به منزله تنها راهبرد کارآمد برای کاهش ریسک‌های فاجعه‌بار و افزایش شانس بقای اکوسیستم‌های شکننده دریایی تبلور یافته است.

برای درک عمیق این اصل، نخست باید به ذات پیچیده و پویای محیط‌های دریایی نظر افکند. دریاها و اقیانوس‌ها نه صرفاً قوه‌هایی از آب شور که موجوداتی زنده و نفس‌کننده‌اند که رفتار جمعی آنان از برهم‌کنش هزاران عامل فیزیکی، شیمیایی و زیستی نشأت می‌گیرد. جریان‌های اقیانوسی، تغییرات دما، شوری، فشار، نور، حضور پلانکتون‌ها، مهاجرت گونه‌های آبزی، الگوهای رسوب‌گذاری و ده‌ها متغیر دیگر در شبکه‌ای چنان درهم‌تنیده به هم گره خورده‌اند که گاه پیش‌بینی رفتار این سیستم حتی برای مجهزترین مراکز تحقیقاتی جهان نیز دشوار می‌نماید. این پیچیدگی عجیب با عدم قطعیت، مهمترین ویژگی ای است که مدیریت دریایی را از بسیاری از عرصه‌های مدیریت خشکی جدا می‌سازد. در خشکی، مرزها مشخص‌تر، داده‌ها قابل دسترسی‌تر و اغلب محدوده اثرگذاری تصمیمات تا حدودی قابل رویت است، اما در دریا، یک تصمیم نادرست در مدیریت صید می‌تواند در طولانی‌مدت نه تنها جمعیت یک گونه را به ورطه نابودی کشاند، بلکه زنجیره غذایی یک منطقه وسیع را مختل کرده و معیشت هزاران صیاد را تحت تأثیر قرار دهد. در چنین فضایی، نادیده گرفتن داده‌های علمی یا اتکنا به اطلاعات ناقص و کهنه، دیگر یک کوتاهی ساده نیست؛ بلکه نوعی قمار با سرمایه‌های طبیعی و اجتماعی آیندگان است.

از این دیدگاه، اصل بهره‌گیری از بهترین اطلاعات علمی موجود را باید به مثابه یک سپهر دفاعی در برابر جهل مرکب و عدم قطعیت‌های ساختاری دانش دریایی در نظر گرفت. این سیر زمانی کارایی پیدا می‌کند که فرایند تولید و گردش اطلاعات با دقتی فوق‌العاده طراحی شده باشد. اولین گام در این مسیر، سرمایه‌گذاری مستمر و هدفمند در پژوهش‌های بنیادی و کاربردی دریایی است. متأسفانه، بسیاری از کشورها علی‌رغم دارا بودن سواحل طولانی و منابع غنی دریا، بودجه ناچیزی را به مطالعات اقیانوس‌شناسی، زیست‌شناسی دریا، شیلات و هواشناسی دریایی اختصاص می‌دهند. این غفلت هزینه‌باری است که نه امروز، بلکه در افقی ده ساله خود را به شکل کاهش صید، مهاجرت گونه‌ها، شکوفایی جلبک‌های مضر و حتی وقوع مخاطرات اقلیمی مرتبط با دریا نشان خواهد داد. یک نظام علمی پویا در حوزه دریا باید قادر باشد به جای ارائه داده‌های خام و پراکنده، پاسخگوی پرسش‌های راهبردی مدیران باشد؛ پرسش‌هایی نظیر حداکثر میزان مجاز صید هر گونه با حفظ توان بازسازی، مکان دقیق مناطق حساس زیست‌محیطی برای احداث تأسیسات ساحلی، روند تغییرات اسیدبته آب در دهه‌های آتی و تأثیر آن بر آبزیان، یا الگوری توزیع آلاینده‌ها در فصول مختلف سال. هر یک از این پرسش‌ها، یک پروژه پژوهشی گسترده با نیاز به داده‌های میدانی، سنجش از دور، مدل‌سازی کامپیوتری و تحلیل‌های آماری پیچیده را طلب می‌کند.

اما دسترسی به داده‌های علمی، هر چند حیاتی و ضروری، به خودی خود کافی نیست و اینجاست که دومین رکن اساسی این اصل یعنی ایجاد سیستم‌های پایش و نظارت کارآمد خودنمای می‌کند. دریا، برخلاف خشکی، ایستا و ثابت نمی‌ماند و لحظه به لحظه در حال دگرگونی است. یک گزارش علمی که بر اساس مشاهدات سه سال پیش تهیه شده باشد، ممکن است در مواجهه با رویدادهای جدید همچون یک طوفان سهمگین، یک جاری شدن سیلاب عظیم یا یک فاز گرمایش ناگهانی اقیانوس، تمامی اعتبار خود را از دست بدهد. بدین جهت، شبکه‌های پایش پیوسته –اعم از شناورهای تحقیقاتی، بویه‌های اقیانوسی، پهپادهای دریایی و ماهواره‌های سنجش از دور– نقش حیاتی در به‌روزرسانی بانک‌های اطلاعاتی ایفا می‌کنند. این ابزارها همچون حسگرهای یک ارگانیسم زنده، ضربان حیات دریا را ثبت کرده و به مراکز پردازش داده ارسال می‌کنند تا در کمترین زمان ممکن، تغییرات بالقوه خطرآفرین شناسایی و اطلاع‌رسانی شوند. بی‌تردید، یکی از مهمترین دستاوردهای چنین رویکردی، شکل‌گیری هشدارهای زودهنگام زیست‌محیطی و اقلیمی است که می‌تواند جان انسان‌ها را نجات دهد و خسارت‌های اقتصادی فاجعه‌بار را به شدت کاهش دهد. تصور کنید منطقه‌ای ساحلی که سالانه میزان هزاران گردشگر را به خود کشد، اگر فاقد سیستم پایش کیفی آب و جلبک‌های سمی باشد، یک روز ممکن است با گسترش ناگهانی پدیده «کشند

قرمز» روبرو شود و نه تنها صنعت توریسم آن نابود شود، بلکه سلامت عمومی منطقه نیز به مخاطره بیفتد. همین یک مثال ساده، ضرورت حیاتی پایش مستمر را در کنار پژوهش‌های بنیادی به خوبی آشکار می‌سازد. با این حال، فاصله میان تولید داده و اتخاذ تصمیم، گاهی به اعماقی نفوذناپذیر شبیه است که در آن انبوهی از ارقام، نمودارها و گزارش‌های تخصصی، بدون آنکه به زبان عملیات مدیریتی ترجمه شوند، در قفسه‌های کتابخانه‌ها و سرورهای رایانه‌ای خاک می‌خورند. اینجاست که توسعه مکانیسم‌های تبدیل یافته‌های علمی به راهبردهای عملی مدیریتی، به عنوان حلقهٔ گمشده زنجیره دانش دریایی، از اهمیتی فراتر از خود تولید علم می‌یابد. این فرایند، که در ادبیات مدیریت به «ترجمه دانش» شهرت دارد، مسئله مز حضور افراد و نهادهای واسطه‌ای است که هم به زبان دانشمندان و هم به گویه تصمیم‌گیرندگان تسلط کامل داشته باشند. در حوزه دریا، این واسطه‌ها می‌توانند کارشناسان مجرب شیلات، مشاوران زیست‌محیطی، یا حتی نرم‌افزارهای هوشمند تصمیم‌یار باشند که

بر اساس الگوریتم‌های پیچیده، گزینه‌های مختلف مدیریتی را در برابر سناریوهای مختلف اقلیمی و زیستی شبیه‌سازی کرده و هزینه‌ها و منافع هر یک را پیش‌بینی می‌کنند. برای مثال، وقتی پژوهشگران بر اساس مدل‌های جمعیتی، کاهش نگران‌کننده ذخایر یک ماهی‌کار ارزشمند تجاری را هشدار می‌دهند، یک مکانیسم کارآمد ترجمه دانش، این هشدار را نه در قالب یک مقاله انتقادی، بلکه در قالب یک جدول زمانی دقیق برای کاهش تدریجی سهمیه صید، همراه با پیشنهاد معیشت جایگزین برای صیادان منطقه، به میز مدیریت ارائه خواهد کرد. چنین رویکردی ضمن حفظ اعتبار علمی، از مقاومت‌های اجرایی و اجتماعی نیز می‌کاهد

و امکان پذیرش و پیاده‌سازی تصمیمات را افزایش می‌دهد.

در این میان، نباید از نقش پررنگ و غیرقابل انکار همکاری‌های فراملی و به اشتراک‌گذاری داده‌ها غافل شد. دریاها مرزهای سیاسی را نمی‌شناسند و بسیاری از پدیده‌های دریایی نظیر جریان‌های اقیانوسی، مهاجرت آبزیان و آلودگی‌های فراساحلی، ماهیتی منطقه‌ای یا جهانی دارند. بنابراین، یک کشور به تنهایی و با تکیه بر داده‌های داخلی خود، هرگز قادر به درک جامعی از وضعیت دریا و اتخاذ تصمیمات بهینه نخواهد بود. به اشتراک‌گذاری اطلاعات بین کشورهای همسایه و نهادهای بین‌المللی همچون سازمان علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو)، سازمان جهانی هواشناسی و کمیسیون‌های منطقه‌ای شیلات، به مثابه پلی است که دانسته‌های پراکنده را به یک کل منسجم و قابل اعتماد بدل می‌کند. این هم‌افزایی علمی زمانی به اوج می‌رسد که شبکه‌های پایش ساحلی یک کشور با داده‌های ماهواره‌ای و مدل‌های پیش‌بینی مراکز بین‌المللی تلفیق شده و تصویر دقیق‌تری از تحولات آتی دریا ارائه دهند. نمونه بارز این همکاری، برنامه «دهه اقیانوس برای توسعه پایدار» است که توسط یونسکو آغاز شده و هدف آن گردآوری و یکپارچه‌سازی داده‌های اقیانوسی از تمامی نقاط جهان و در دسترس قرار دادن آن برای تمامی کشورها، به ویژه جوامع در حال توسعه ساحلی، می‌باشد. این نوع اشتراک‌گذاری نه تنها بار مالی پژوهش‌های دریایی را کاهش می‌دهد، بلکه اعتماد متقابل را جایگزین رقابت‌های مخرب بر سر منابع می‌کند و زمینه‌ساز مدیریت مشترک و مصفاانه حرم‌های دریایی می‌گردد. در حقیقت، در دنیای امروز، خودداری از اشتراک داده‌های علمی در حوزه دریا، نه یک مزیت راهبردی، که خود یک آسیب جدی به شمار می‌رود، زیرا پرده‌پدیده‌های دریایی هیچ توجهی به تنگ‌نظری‌های سیاسی نداشته و اثرات سوء ناشی از کم‌اطلاعی، دیر یا زود، گریبانگیر تمامی ساکنان کرانه‌ها خواهد شد.

با این توصیفات، ممکن است این پرسش مطرح نشود که آیا اصرار بر داده‌های علمی، به معنای نادیده گرفتن دانش بومی و تجربیات نسل‌های گذشته صیادان و دریانوردان است؟ پاسخ قاطعانه منفی است. اصل بهره‌گیری از بهترین اطلاعات علمی موجود هرگز در تقابل با خرد محلی قرار ندارد، بلکه در صدد غنی‌سازی آن بر می‌آید. تجربه زیسته صیادانی که سال‌ها با تلاطم‌های دریا زیسته‌اند و تغییرات فصلی رفتار آبزیان را با دقتی شگفت‌آور تشخیص می‌دهند، گنجینه‌ای از اطلاعات کیفی است که هیچ سنسور الکترونیکی قادر به جایگزینی کامل آن نیست. اما این دانش ارزشمند، در بسیاری موارد، مبتنی بر مشاهدات محدود مکانی و زمانی است و ممکن است از تعمیم‌پذیری لازم برای مواجهه با تغییرات اقلیمی بزرگ‌مقیاس بی‌بهره باشد. در واقع، رویکرد بهینه، همانا پیوند هوشمندانه میان مشاهدات علمی کنی با تجارب کیفی بومی استست تا مدل‌های مدیریتی پدید آیند که هم از دقت ریاضی برخوردار باشند و هم از انعطاف‌پذیری و پذیرش اجتماعی. بسیاری از طرح‌های موفق مدیریت پایدار آبزیان در نقاط مختلف جهان، حاصل همین ترکیب زیبا بوده‌اند؛ جایی که ایستگاه‌های تحقیقاتی با تعاونی‌های صیادی مشارکت داشته‌اند و نتایج مدل‌های آماری در نشست‌های ماهانه با ناخداان قایق‌ها به بحث گذاشته شده است.

با این حال، نباید از چالش‌های فراوی تحقق این اصل چشم‌پوشید. یکی از بزرگ‌ترین

موانع، سوء استفاده از «عدم قطعیت» علمی به عنوان بهانه‌ای برای تعویق تصمیمات دشوار

«سرآمد» تحلیل می‌دهد؛

لزوم بهره‌گیری از اطلاعات بروز در مدیریت دریایاه

تأملی بر اصل بهره‌گیری از بهترین اطلاعات علمی موجود در مدیریت دریایی

است. گاهی مدیران و بهره‌برداران بخش خصوصی، با طر‌ح این استدلال که هنوز داده‌های کافی برای اتخاذ یک تصمیم حفاظتی یا محدودکننده وجود ندارد، از انجام اقدامات لازم طفره می‌روند و با این کار، هزینه سنگین بی‌عملی را به دوش طبیعت و جامعه می‌اندازند. این در حالی است که فلسفه اصلی اصل مذکور، نه توقف کامل اقدامات تا زمان حصول قطعیت مطلق (که در علوم دریایی امری محال است)، بلکه اقدام محتاطانه بر اساس بهترین شواهد موجود و سپس اصلاح تدریجی سیاست‌ها با دریافت داده‌های جدیدتر می‌باشد. در حقیقت، اصل مدیریت تطبیقی که خود یکی از پیشرفته‌ترین دستاوردهای مدیریت منابع طبیعی است، عیناً بر همین منطق استوار است: تصمیم‌گیری، اجرا کن، پایش کن، یادگیری و اصلاح کن. این چرخه پویا، نیازمند پذیرش خطا و تجدیدنظر توسط مدیران است، امری که در فرهنگ سازمانی بسیاری از نهاده‌ها به آسانی پذیرفته نمی‌شود، اما برای بقای دریاها و اقیانوس‌ها، گریزی از آن نیست.

چالش مهم دیگر، نابرابری فاحش در دسترسی به فناوری‌های پیشرفته پایش و تحلیل داده

میان کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه است. بسیاری از کشورهای ساحلی جنوب

جهانی، با وجود وابستگی شدید معیشت مردمشان به دریا، فاقد شناورهای تحقیقاتی مجهز،

ماهواره‌های تخصصی و نیروی انسانی آموزش‌دیده برای بهره‌گیری از انقلاب داده‌های

بزرگ در اقیانوس‌شناسی هستند. این شکاف دیجیتالی، نه تنها عدالت علمی را خدشه‌دار

می‌کند، بلکه همکاری‌های منطقه‌ای را نیز با اختلال مواجه می‌سازد، زیرا کیفیت داده‌های

وارد شده به سیستم‌های مشترک، ناهمگون نشده و اعتبار خروجی‌های مدل‌ها را کاهش

می‌دهد. بنابراین، هر گونه تأکید بر اصل بهره‌گیری از بهترین اطلاعات علمی، بدون در نظر

گرفتن الزامات آن‌برای انتقال فناوری و ظرفیت‌سازی در کشورهای کمتر برخوردار، ناقص

و تا حدی بی‌عدالتانه خواهد بود. نهادهای بین‌المللی و کشورهای پیشرو در علوم دریایی،

مسؤولیت اخلاقی دارند که زیرساخت‌های اساسی پایش و تحلیل را در اختیار همسایگان

ساحلی خود قرار دهند، چراکه امنیت زیستی دریاها، در نهایت یک مسأله جهانی است و

هیچ کشوری به تنهایی از عهده‌حل آن نخواهد آمد.

در سطح ملی، پیاده‌سازی این اصل مستلزم بازنگری اساسی در ساختار حکمرانی دریایی

است. اغلب نهادهای متولی امور دریا در کشورها، به دلیل ساختار بخشی و جزیره‌ای، نه

تنها از همکاری با یکدیگر ناتوانند، بلکه گاه با اولویت‌های متناقض، داده‌های تولیدی را

نیز با یکدیگر سازگار نمی‌بینند. برای مثال، وزارت نفت ممکن است داده‌های مربوط به

حفاری‌های فراساحلی را محرمانه تلقی کند، سازمان حفاظت محیط زیست به داده‌های

زیست‌کادان‌ها دسترسی محدود داشته باشد و وزارت کشاورزی نیز آمار صید را به شکل

دیگری ثبت کند. این آشفتگی اطلاعاتی، هر گونه تلاش برای دستیابی به تصویری یکپارچه

از وضعیت دریا را ناکام می‌گذارد و عدا صلاص بهترین اطلاعات موجود را به یک ششعار

توخالی تبدیل می‌کند. راه حل این معضل، ایجاد پایگاه‌های داده ملی یکپارچه دریایی با

دسترسی سطوح بندی شده برای دستگاه‌های مختلف و همچنین تدوین استانداردهای

مشترک جمع‌آوری، پردازش و انتشار اطلاعات است، چنین زیرساختی، نه تنها هزینه‌های

تکراری پژوهش را کاهش می‌دهد، بلکه شفافیت و پاسخگویی را نیز افزایش داده و امکان

نظارت مدنی بر عملکرد مدیران دریایی را فراهم می‌آورد.

سخن آخر آنکه اصل بهره‌گیری از بهترین اطلاعات علمی موجود در مدیریت دریایی،

فراتر از یک قاعده فنی، بیانی از یک جهان‌بینی متواضعانه نسبت به دریا است؛ جهانی که در

آن انسان به جای تکیه بر غرور قدرت خود، بر عقلانیت مبتنی بر شواهد، فروتنی در برابر

پیچیدگی‌های طبیعت و تعهد به نسل‌های آینده، سر فرد می‌آورد. این اصل، نقشه راهی

است که اگر به درستی پیموده شود، می‌تواند دریاها را از وضعیت اضطراب‌ز کنونی که با

گرمایش، اسیدی شدن، کاهش ذخایر آبزیان و انباشت پلاستیک مواجه هستند، به سوی

تعادلی پویا و امیدوارکننده سوق دهد. البته این مسیر هموار نیست و موانع ساختاری، مالی،

سیاسی و فرهنگی فراوانی بر سر راه آن قرار دارد. اما تجربه تاریخی مدیریت منابع طبیعی

نشان داده که جوامعی که هر چه زودتر اهمیت داده‌های علمی را درک کرده و نهادهای خود

را با آن هماهنگ ساخته‌اند، همواره در بلندمدت از تاب‌آوری بیشتری برخوردار بوده‌اند. در

مقابل، جوامعی که در دام تصمیم‌گیری‌های سیلفه‌ای، شبه‌علمی یا صرفاً اقتصادی افتاده‌اند،

پیامدهای تلخ آن را با کاهش روزافزون منابع و تشدید مخاطرات طبیعی دریایی به جان

خریده‌اند. بنابراین، امروز و در آستانه قدم‌های برای اقیانوس‌ها، فرصتی مغتنم فراوی همه

کشگران عرصه دریا قرار گرفته است تا با بازنگری در نظام‌های پژوهشی، تقویت شبکه‌های

پایش، ایجاد کالاهای مؤثر ترجمه دانش، و گشودن دروازه‌های همکاری فراملی، این اصل

راهبردی را از مرز حلقه انتزاعی به عرصه عمل وارد کنند. تنها در این صورت است که امواج

داده‌ها بر اقیانوس تصمیمات خواهند وزید و بادبان امید به سوی کرانه‌های توسعه پایدار

دریایی، به خوبی باد خواهد شد.

آگهی قانون تعیین تکلیف اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی شهرستان دورود-سری (۵۶۳) جمعی

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی ،املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی دورود مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرر و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل در دو نوبت آگهی می گردد، در صورتی که هر کس نسبت به صدور سند مالکیت بنام متقاضیان اعتراض داشته باشد می تواند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را کتبا به اداره ثبت اسناد واملاک محل تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع محترم قضایی تقدیم و گواهی تقدیم دادخواست را به اداره ثبت اسناد و اداره ثبت تحویل نماید،

در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست.

۱- تقاضای «بهروز چهارمیری» فرزند «محمد» نسبت به «ششدانگ یک قطعه باغ» بمساحت «۳۴۴۳،۵۳» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۲۶» فرعی از «۱۵۰» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «محمد چهار میری فرزند جعفر»

۲- تقاضای «طهراب محمودی» فرزند «سهراب» نسبت به «ششدانگ یک قطعه باغ» بمساحت «۴۳۷۸» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۳۵۹» فرعی از «۱۰۶» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «حسن فلاح فرزند حسین علی»

۳- تقاضای «میلاد ساکي» فرزند «عزت اله» نسبت به «ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی آبی زار» بمساحت «۲۳۳۱۲» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۱۲» فرعی از «۹۸» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «سهم الارث متقاضی از پدرش از مالکیت راه خدا ساکي»

۴- تقاضای «حسین کشوری» فرزند «امیر قاسم» نسبت به «ششدانگ یک قطعه باغ» بمساحت «۹۶۱،۳۲» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۳۱۸» فرعی از «۱۰۳» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «حمید باز دار فرزند روح اله»

۵- تقاضای «محمد حسین دلخون» فرزند «ولی» نسبت به «ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی دیم زار» بمساحت «۳۷۷۹۰» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۲۰» فرعی از «۸۳» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «محمد ولی اله لشنی فرزندان حسین»

۶- تقاضای «محمد حسین دلخون» فرزند «رحم خدا» نسبت به «ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی دیم زار» بمساحت «۱۶۳۶۰» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۲۱» فرعی از «۸۲» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «محمد ولی اله لشنی فرزندان حسین»

۷- تقاضای «محمد حسین دلخون» فرزند «رحم خدا» نسبت به «ششدانگ یک قطعه باغ» بمساحت «۲۰۶۰» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۲۲» فرعی از «۸۳» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «محمد وولی اله لشنی فرزندان حسین»

۸- تقاضای «رحم خدا دلخون» فرزند «ولی» نسبت به «ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی آبی زار» بمساحت «۱۰۰۰۰» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۲۴» فرعی از «۸۳» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «محمد ولی اله لشنی فرزندان حسین»

۹- تقاضای «رحم خدا دلخون» فرزند «ولی» نسبت به «ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی دیم زار» بمساحت «۲۱۵۲۰» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۲۵» فرعی از «۸۳» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «محمد ولی اله لشنی فرزندان حسین»

۱۰- تقاضای «رحم خدا دلخون» فرزند «ولی» نسبت به «ششدانگ یک قطعه باغ» بمساحت «۱۱۱۱۱» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۲۳» فرعی از «۸۳» اصلی واقع در بخش «۴» خروجی از مالکیت مالک اولیه «محمد ولی اله لشنی فرزندان حسین» شناسه آگهی: ۲۲۰۰۸۷۵

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵،۳،۲۳ نوبت دوم: ۱۴۰۵،۴،۷

رضا افروغ – سرپرست اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان دورود